

תלמודו בידו

דף נ עמוד ב

- א** | עשה מאמר ביבמתו, ואחר כך נתן גט או שחלץ או בעל, מה דינה ?
- ב** | נתן גט, ואחר כך עשה מאמר או חלץ או בעל, מה דינה ?
- ב** | מדוע תקנו חכמים שגט הניתן ליבמה פוסלה מלהתייבם ?
- ג** | מה הטעם שתקנו חכמים שהעושה מאמר ביבמה נאסר מלייבם את צרתה ?
- ד** | מה הדין אם היבם בא על היבמה לאחר שהיא או צרתה קיבלו גט ?
- ה** | עשה מאמר באחת מהן ואחר כך בעל את צרתה, מה דינן ?

- א** | מאמר: נתן גט, צריכה חליצה. חלץ, צריכה גט להפקיע את מאמרו. בעל, זו מצותה. גט: מאמר, צריכה גט למאמרו, וחליצה. בעל, גט לבעילתו וחליצה. חלץ, פטורה.
- ב** | שלא יאמרו שאם גט המועיל בכל הנשים להתגרש, אינו פוסלה מלהתייבם. כל שכן חליצה [ולא גט] אינו פוסלה מלהתייבם, ויבא היבם לבעול אחר חליצה. ויעבור בכך על איסור תורה "לא יבנה", כיון שלא בנה שוב לא יבנה.
- ג** | שלא יאמרו שאם מאמר [קידושי כסף או שטר] המועיל בכל הנשים להתקדש, אינו מועיל ביבמה לקנותה. כל שכן ביאה [ולא קידושין] אינו מועיל לקנותה, ויבא לייבם אף את צרתה. ויעבור משום "בית אחד הוא בונה ואינו בונה שני בתים".
- ד** | מן התורה: קנה את היבמה להיות אשתו, ופוטרת את צרתה. מדרבנן: הביאה שלאחר הגט היא ביאה פסולה, ואינה מפקיעה את הזיקה. שלא יאמרו שאם מועילה ביאה אחר הגט, תועיל הביאה אף אחר חליצה. אלא בעלת הביאה צריכה גט, ואחת מהן צריכה חליצה.
- ה** | תקנו חכמים שהמאמר בזו אוסרת את צרתה, ובעילתה הפסולה אינה מפקעת את הזיקה. שלא יאמרו שאם מועילה ביאה אחר מאמר, תועיל הביאה אף אחר ביאה. לכן לראשונה נותן גט למאמרו, ולשניה גט משום שהיא אשתו. וחולץ לאחת מהן.